

der hjemler Gouverneuren Ret til at fritage den Medskyldige i et særøverist Foretagende for Tiltale og Straf, som ved Angivelse har bidraget til at hindre Særøveriet eller til at faae de Skyldige afstraffe.

Begrebet om Røveri finder tildeels sin nærmere Begrænsning ved Udkastets § 241, der omhandler et Forhold, der vel er beslægtet med, men dog ikke gaaer ind under det egentlige Begreb om Røveri. Forskjellen fremtræder deels med Hensyn til Beskaffenheden af den Hensigt, i hvilken Trudselen finder Sted, deels med Hensyn til selve Trudslernes Beskaffenhed. I første Henseende bemærkes, at Forudsætningen for det egentlige Røveri er den, at Røveren vil afstvinge den Oversalbne Penge, Gods eller andet, som umiddelbart eller middelbart har pekuniær Værdi eller Betydning; Udkastets § 241 omfatter derimod ganske i Almindelighed de Tilfælde, hvor Nogen ved Tvang vil tilvende sig eller Andre en Fordeel, hvilket navnlig kan skee, uden at den, mod hvem Trudslerne anvendes, selv lider noget Formueskab, t. Ex. hvor han trues til at afgive en Indstilling eller besætte en Plads efter Voldsmandens Døste, til hans eller Andes Fordeel. Dette sidste, at der tilsigtes en Fordeel, er isvrigt et væsentligt Criterium ved den i § 241 omhandlede Forbrydelse; det er navnlig derved, at den adskiller sig fra den i Udkastets § 207 omhandlede Frihedskrænkelse, at true Nogen til at gjøre, taale eller undlade Noget, og det er væsentlig det Uværdige og Nedrige i saaledes uberettiget at tiltræde sig en Fordeel, der formeentlig maa medføre en meget alvorlig Straf for denne Forbrydelse. I Henseende til Beskaffenheden af de ulovlige Tvangsmidler er Forskjellen fra det egentlige Røveri maaskee endnu større. Røveriet forudsætter personlig Vold eller Trudsel om saadan umiddelbart eller paa Stedet; den i § 241 omhandlede Forbrydelse forudsætter derimod ikke blot, at den Vold paa Liv, Lemmer eller Frihed, hvormed der trues, er mere eller mindre fjern og ialtsald ikke overhængende, men den omfatter derhos Trudsel af en ganske anden Art, nemlig med at gjøre Noget, der kan medføre Skade for den Paagjældendes Ære eller gode Navn og Rygte eller for hans Formuesstilling. Det

Onde, hvormed der trues, behøver ikke engang i og for sig at være uberettiget; under Paragraphen indbefattes saaledes det i det virkelige Liv ikke ganske upraktiske Tilfælde, at En truer en Anden med at ville aabenbare Noget, som han, skjøndt det er stemmende med Sandheden, og skjøndt det maaskee ikke kan angribe hans Ære i juridisk Forstand, dog af en eller anden Grund ikke ønsker offentliggjort. Det, der i et saadant Tilfælde kvalificerer Gjerningen, er da igjen netop den uværdige Hensigt, at ville tiltvinge sig en Fordeel ved Trudslen om at misbruge sit Kjendskab til den paagjældendes Omstændighed paa en uberettiget Maade. — At der i Straffeloven sættes Straf for det omhandlede Forhold, som hidtil af Domstolene er blevet anseet med en arbitrair Straf, vil uden Tvivl findes at være i sin Orden; det vil imidlertid formeentlig tilstrækkelig fremgaae af det ovenfor Bemærkede, at Strafbarheden af dette Forhold kan være ikke lidet forskjellig. Det kan, hvor der trues med Angreb paa Personen, i Strafbarheden nærme sig Røveriet, men det kan ogsaa efter Beskaffenheden af den Fordeel, der tilsigtes opnaaet, og af den anvendte Trudsel, være af en meget mindre strafbar Charakter, om det Uværdige i Handlingen end, som ovenfor berørt, synes at maatte føre til, at den altid bør ansees med en vis Stræng-
hed. Man har med disse Betragtninger for Die foreslaaet Straffen sat til Forbedrings-
huusarbejde (fra $\frac{1}{2}$ til 6 Aar) eller under særdeles formildende Omstændigheder, Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel. Som med Hensyn til § 239 anført, har man kun fundet Anledning til forsaavidt at tillægge Gjentagelsen af Røveri eller foregaaende Forøvelse af Tyveri nogen særegen Indskyldelse paa Straffen for Røveri, som denne paa Grund deraf er foreslaaet efter Omstændighederne at skulle kunne stige til et høiere Maximum. Hermed hænger det da ogsaa sammen, at man ikke har anseet det nødvendigt at give særegne Regler om Meddeelagtighed i Røveri, der altsaa vil blive at bedømme efter de almindelige Bestemmelser i Udkastets 5te Kapitel. Derimod turde det være stemmende med Forholdets Natur, at Røveri, der paa en vis Maade kan betragtes som kvalificeret Ran,